

УДК 338

Лазечко Х.І. – ст. гр. БМ-41

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя

МЕТОДИ РОЗПОДІЛУ РОБОЧОГО ЧАСУ КЕРІВНИКА

Науковий керівник : к.е.н., доцент Юрик Н.Є.

На даний час ефективність роботи організації багато в чому визначається ефективністю повсякденної роботи персоналу управління. Очевидним є той факт, що в колективі важко налагодити роботу, коли керівник і його підлеглі не володіють сучасними прийомами розподілу робочого часу, не удосконалюють свій індивідуальний робочий стиль. Безумовно, готовність керівника до успішної діяльності визначається знаннями, вміннями, навичками та якостями особистості. Проте важливу роль відіграє вивчення причинно-наслідкового механізму недоліків і проблем, а також пошук шляхів вдосконалення своєї роботи. Вирішальне значення для усунення цих недоліків має раціональне використання керівником робочого часу.

Усі справи виконати неможливо. Тому важливим аспектом при розподілі робочого часу керівника є визначення пріоритетних справ. Вибір пріоритетних справ рекомендуємо здійснювати за допомогою трьох методів:

- 1) метод «Альпи»;
- 2) принцип Паретто;
- 3) метод Ейзенхауера.

Для раціонального розподілу часу за методом «Альпи» менеджер повинен проранжувати всі справи на такі групи:

- найважливіші завдання (категорії А) становлять приблизно 15% усієї кількості завдань, які виконує менеджер. Значущість же цих справ з погляду внеску у досягнення мети становить приблизно 65%;
- важливі завдання (категорії Б) припадає в середньому 20% загальної кількості і також 20% значущості завдань і справ менеджера;
- менш важливі і несуттєві завдання (категорії В) становлять 65% загальної кількості завдань, але всього 15% значущості усіх справ, які має виконувати менеджер.

Суть принципу Паретто полягає в тому, що у межах певної множини окремі малі частини мають більше значення, ніж це відповідає їхній питомій вазі у множині (співвідношення 80:20). Тобто 20% витрат праці на дійсно важливі проблеми забезпечують 80% результату. На решту 80% витрат праці на другорядні проблеми припадає тільки 20% результату. Тим самим принцип Паретто вказує менеджерам на неоднакову важливість вирішуваних задач, націлює на першочергове виконання важливих проблем.

Згідно з методом Д.Ейзенхауера рекомендуємо розподіляти всі завдання, які виконує керівник, за двома критеріями : важливість і терміновість. Залежно від ступеня важливості і терміновості завдань є чотири можливості їх оцінки і виконання :термінові і важливі справи-потребують негайного виконання особисто менеджером; термінові, але менш важливі справи, які слід делегувати підлеглим; менш термінові, але важливі завдання; менш термінові та менш важливі справи, які слід «викидати у корзину».

Кожен керівник залежно від цілей, яких він прагне досягти обирає свій індивідуальний метод розподілу робочого часу, що дозволить здійснювати його економію та пріоритетне виконання найважливіших завдань.